



KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 29.8.2012 r.
COM(2012) 464 final

2011/0341/a (COD)

Zmieniony wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**ustanawiające program działań dla cel w Unii Europejskiej na okres 2014–2020 (Cła
2020) i uchylające decyzję nr 624/2007/WE**

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Dnia 29 czerwca 2011 r. Komisja przyjęła wniosek dotyczący najbliższych wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020¹: budżet w celu realizacji strategii „Europa 2020”, proponując między innymi nowy program „Cła”. Program „Cła 2020” przyczyni się do realizacji **strategii „Europa 2020”** na rzecz inteligentnego, zrównoważonego i sprzyjającego włączeniu społecznemu rozwoju², umożliwiając wzmocnienie funkcjonowania unii celnej.

Unia celna chroni interesy finansowe Unii i jej państw członkowskich, umożliwiając pobieranie ceł, opłat i podatków³. Wymaga, aby towary pochodzące z państw trzecich spełniały warunki prawodawstwa unijnego zanim będą mogły stać się przedmiotem swobodnego obrotu na terytorium Unii. Oznacza to konieczność codziennego zarządzania znaczącą wymianą handlową – przetwarzanych jest 7 zgłoszeń celnych na sekundę. Wymaga to od służb celnych znalezienia „złotego środka” pomiędzy ułatwianiem wymiany handlowej a ochroną obywateli przed zagrożeniami dla ich bezpieczeństwa. Można to osiągnąć jedynie poprzez intensywną współpracę operacyjną pomiędzy administracjami celnymi państw członkowskich, a także pomiędzy nimi a innymi organami, podmiotami handlowymi i innymi stronami trzecimi.

Proponowany program będzie służył wspieraniu **współpracy** głównie między **organami celnymi**, lecz także współpracy z innymi zainteresowanymi stronami. **Zastąpi on program „Cła 2013”**, który wygasa w dniu 31 grudnia 2013 r. Proponowany program wspierać będzie współpracę celną w obrębie Unii, skupioną wokół tworzenia sieci kontaktów i budowania kompetencji z jednej strony, i budowy potencjału informatycznego – z drugiej. Pierwszy element umożliwia wymianę dobrych praktyk pomiędzy państwami członkowskimi oraz, przy okazji, pozostałymi państwami uczestniczącymi w programie. Drugi umożliwia finansowanie w ramach programu odpowiedniej infrastruktury informatycznej i systemów informatycznych, które pozwalają administracjom celnym w Unii dojść do poziomu pełnoprawnych e-administracji. Główna wartość dodana programu wynika ze zwiększenia zdolności państw członkowskich do powiększania dochodów i zarządzania coraz bardziej złożonymi przepływami handlowymi, ograniczając przy tym koszty tworzenia niezbędnych do tego narzędzi.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCENY SKUTKÓW

2.1. Konsultacje i wiedza specjalistyczna

W kontekście śródkresowej oceny programu „Cła 2013”⁴ wykonawca przeprowadził analizę efektywności, skuteczności, istotności i wartości dodanej programu. Wykorzystano dostępne

¹ COM(2011)500 wersja ostateczna z dnia 29 czerwca 2011 r.: Budżet z perspektywy „Europy 2020”.

² COM(2010) 2020 wersja ostateczna z dnia 3 marca 2010 r.: Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu.

³ W 2010 r. ok. 12,3 % (15,7 mld EUR) budżetu UE pochodziło z tradycyjnych zasobów własnych. Dyrekcja Generalna ds. Budżetu, Sprawozdanie tematyczne dotyczące strategii w dziedzinie kontroli celnej w państwach członkowskich – Kontrola tradycyjnych zasobów własnych, s. 3.

⁴

Śródkresowa ocena programu „Cła 2013”:

dane z monitorowania różnych rodzajów działalności i przeprowadzono konsultacje z przedstawicielami przedsiębiorców.

Inny wykonawca przeprowadził badanie dotyczące możliwych ram przyszłego programu „Cła”⁵ : wyzwań, celów i możliwych wariantów polityki, łącznie z kompleksową analizą przyszłych wyzwań, problemów strukturalnych i możliwych usprawnień funkcjonowania unii celnej. W sprawie unii celnej przeprowadzono konsultacje na różnych szczeblach ze specjalistami z zakresu cel. Ustalenia wynikające z tego badania omówiono z przedstawicielami krajów uczestniczących podczas warsztatów zorganizowanych w lipcu 2011 r. W ramach przygotowań do tych warsztatów, wiosną 2011 roku na posiedzeniach komitetów ds. odpowiednich programów⁶ zorganizowano „okrągły stół”, w trakcie którego kraje uczestniczące poproszono o wskazanie głównych zalet programu oraz możliwego sposobu zwiększenia skuteczności danego programu.

Biorąc pod uwagę znaczenie działalności związanej z wymianą informacji, przeprowadzono odrębne badanie dotyczące przyszłej strategii realizacji wymiany informacji. Badanie to zostało przedstawione podczas warsztatów dla kierowników ds. informatyzacji w administracjach celnych w czerwcu 2011 r.

Przygotowano ocenę skutków pod kątem kontynuacji programu „Cła 2013”, która została zatwierdzona przez Radę ds. Ocen Skutków w dniu 22 września 2011 r.

Przy opracowywaniu wniosku dotyczącego przyszłego programu uwzględniono zalecenia odnoszące się do struktury i dalszych usprawnień tego programu. Wniosek dotyczący programu zawiera nowe narzędzia, zwłaszcza w zakresie współpracy nad konkretnymi zadaniami operacyjnymi. Podjęto kroki na rzecz poprawy dystrybucji wyników działań realizowanych w ramach programu przy wykorzystaniu metod współpracy *online* oraz w celu lepszego monitorowania wyników programu.

2.2. Ocena skutków

W ramach oceny skutków towarzyszącej niniejszemu programowi przeanalizowano i porównano szereg wariantów polityki, uwzględniając ogólny kontekst polityczny i problemy w dziedzinie cel, jakie wystąpią w następnym dziesięcioleciu.

- 1) Scenariusz odniesienia: kontynuacja programu z zachowaniem jego aktualnych celów i obecnego kształtu.
- 2) Brak kontynuacji programu: program nie byłby kontynuowany i zaprzestano by finansowania narzędzi informatycznych ze środków UE, wspólnych działań czy działalności szkoleniowej, wspierających współpracę w dziedzinie cel.
- 3) Zwiększone wsparcie dla takich zobowiązań prawnych UE, jak zmodernizowany kodeks celny: Ten wariant polityki oznaczałby rozszerzenie scenariusza odniesienia poprzez dostosowanie programu do nowych potrzeb wynikających ze zmieniającego

http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/common/publications/studies/customs2013_mid_term_report_en.pdf

⁵ DELOITTE, „Struktura działalności gospodarczej w Unii Celnej oraz model współpracy w dziedzinie podatków w Europie w przyszłości”.

⁶ Protokół z 9. posiedzenia Komitetu ds. Programu Cła w dniu 11 kwietnia 2011 r.

się otoczenia unii celnej, w tym unijnego kodeksu celnego (UKC)⁷. Wariant ten obejmuje zastosowanie nowych systemów informatycznych określonych w prawodawstwie celnym UE poprzez stopniowe wprowadzanie wspólnego modelu rozwoju w zakresie systemów informatycznych i unowocześnianie podstawowych elementów zarządzania, architektury i technologii.

- 4) Zwiększone wsparcie dla zobowiązań prawnych UE i wsparcie finansowe dla budowania potencjału technicznego: Wariant ten obejmowałby – oprócz komponentów wariantu poprzedniego – program wsparcia finansowego umożliwiający państwom członkowskim domaganie się wsparcia na rzecz pozyskania sprzętu w celu kontrolowania granic lądowych, morskich lub powietrznych, np. skanerów czy sprzętu laboratoryjnego. Pomogłoby to państwom członkowskim spełniać potrzeby w zakresie przyspieszenia i unowocześnienia kontroli w kontekście rozwoju technologii.
- 5) Zwiększone wsparcie dla zobowiązań prawnych UE z zapewnieniem maksymalnego wspólnego środowiska informatycznego: Wariant ten – oprócz komponentów wariantu 3 – pomaga organom celnym UE korzystać z pełnego zakresu rozwoju i funkcjonowania europejskich systemów informatycznych w celu wdrożenia takiego prawodawstwa celnego UE, jak zmodernizowany kodeks celny i inne przepisy celne. Wariant ten zapewniłby organom publicznym zwiększone wsparcie w zakresie opracowywania i stosowania wszystkich systemów niezbędnych dla paneuropejskiego elektronicznego środowiska celnego oraz pomoc dla przedsiębiorstw w połączeniu z tymi systemami.

W wyniku przeprowadzonej oceny skutków za wariant preferowany uznano wariant 3: „**Zwiększone wsparcie dla takich zobowiązań prawnych UE, jak zmodernizowany kodeks celny (ZKC)**”. Jest on zgodny z wnioskiem w sprawie nowego budżetu dla strategii „Europa 2020” i cieszy się największą akceptacją państw członkowskich. Nie wybrano wariantu „Zwiększone wsparcie dla zobowiązań prawnych UE i wsparcie finansowe dla budowania potencjału technicznego”, ponieważ pozyskiwanie wyposażenia wyrażone w postaci komponentu dotyczącego budowania potencjału technicznego może być współfinansowane z innych programów, w tym ze środków regionalnych funduszy strukturalnych, zapewniając jednocześnie spójność z priorytetami proponowanego programu „Cła 2020”.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

3.1. Podstawa prawna

Wniosek dotyczący programu „Cła 2020” oparty jest na **art. 33** Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), który wzywa do podejmowania przez Unię Europejską działań związanych ze współpracą celną i z unią celną UE.

3.2. Pomocniczość i proporcjonalność

Działanie na szczeblu unijnym, a nie na szczeblu krajowym, jest konieczne z następujących względów:

⁷ Wniosek - rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiające unijny kodeks celny, COM(2012)64 z dnia 20 lutego 2012 r.

- **Unia celna** wchodzi w zakres **wyłącznych kompetencji Unii**. Przekazując swoje uprawnienia Unii, państwa członkowskie uznały tym samym, że działania w dziedzinie cel będą lepiej realizowane na szczeblu unijnym. Same unijne ramy prawne nie zapewniają jednak w stopniu wystarczającym właściwego funkcjonowania unii celnej. Muszą one być uzupełnione środkami wspomagającymi, przewidzianymi w programie „Cła”, w celu zapewnienia stosowania prawodawstwa celnego UE w sposób spójny i zharmonizowany.
- Wiele działań w dziedzinie **cel** ma **charakter transgraniczny**; są one prowadzone z udziałem wszystkich 27 państw członkowskich, które odczuwają ich skutki, i dlatego działania te nie mogą być skutecznie i sprawnie realizowane przez poszczególne państwa członkowskie. Działanie na szczeblu UE jest konieczne w celu wzmocnienia europejskiego wymiaru prac organów celnych, jak również w celu unikania zakłóceń na rynku wewnętrznym i wspierania skutecznej ochrony granic zewnętrznych UE.
- W tym względzie działanie UE jest uzasadnione w celu zapewnienia właściwego funkcjonowania i dalszego rozwoju unii celnej i jej wspólnych ram regulacyjnych, ponieważ okazuje się to być najbardziej efektywną i najskuteczniejszą reakcją UE na niedociągnięcia i wyzwania występujące w procesie realizacji unii celnej UE i współpracy w dziedzinie cel.
- **Z ekonomicznego punktu widzenia** działanie na szczeblu UE jest o wiele skuteczniejsze. Podstawą współpracy w dziedzinie cel jest bardzo dobrze zabezpieczona specjalna sieć łączności. Zapewnia ona powiązanie krajowych administracji celnych przy pomocy około 5 000⁸ punktów przyłączeniowych. Opisana wspólna sieć informatyczna gwarantuje, że każda administracja krajowa musi tylko raz podłączyć się do wspólnej infrastruktury, by móc dokonywać wymiany dowolnego rodzaju informacji. Gdyby tego typu infrastruktura nie była dostępna, państwa członkowskie musiałyby łączyć się 26 razy z systemami krajowymi każdego z pozostałych państw członkowskich.

Zgodnie z art. 17 TUE Komisja, w celu realizacji programu, pełni funkcje koordynacyjne, wykonawcze i zarządzające, w myśl warunków przewidzianych w Traktatach. Dlatego program „Cła 2020” jest zgodny z **zasadami pomocniczości i proporcjonalności** (określonymi w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE)).

3.3. Instrument

Zgodnie z wnioskiem wynikającym z odpowiednich ocen skutków, **interwencja UE** w postaci programu finansowania jest właściwa. Biorąc pod uwagę pozytywną informację zwrotną ujętą w śródkresowej ocenie programu „Cła 2013”, Komisja proponuje następny program „Cła 2020”.

Zgodnie z polityką prawodawczą Komisji przyjętą w kontekście wieloletnich ram finansowych, następny program finansowania przedkłada się jako wniosek dotyczący rozporządzenia.

⁸ Łączna liczba punktów przyłączeniowych dla administracji celnych i podatkowych.

4. WPLYW NA BUDŻET

Harmonogram przeglądu finansowania programów powiązany jest z wnioskiem dotyczącym nowych wieloletnich ram finansowych, ze zmianami z dnia 6 lipca 2012 r.⁹. Zgodnie z tym wnioskiem niniejsze rozporządzenie w sprawie programu „Cła 2020” uwzględnia ramy budżetowe w wysokości **548.080.000 EUR** (według cen bieżących) **na lata 2014-2020**.

Program „Cła 2020” będzie wdrażany w trybie bezpośredniego zarządzania scentralizowanego oraz w oparciu o priorytety. W ustanowionych – wspólnie z zainteresowanymi stronami – programach prac określono priorytety dla konkretnego okresu.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

5.1. Uwagi dotyczące konkretnych przepisów prawa

5.1.1. Rozdział I: Przepisy ogólne

Zakres programu jest ukierunkowany zwłaszcza na funkcjonowanie unii celnej UE. **Uczestnictwo** w programie otwarte będzie dla państw członkowskich, krajów kandydujących i potencjalnych krajów kandydujących. Zgodnie z ogólną unijną polityką w tym względzie w programie będą mogły również uczestniczyć – po spełnieniu pewnych warunków – kraje objęte europejską polityką sąsiedztwa. Wreszcie, w konkretnych działaniach – jeśli będzie to konieczne do osiągnięcia celów programu – będą mogli również uczestniczyć „eksperti zewnętrzni” (np. przedstawiciele innych organów, organizacji handlowych, krajowych i międzynarodowych oraz ewentualnie inni eksperci).

Cele programu „Cła 2020” uwzględniają stwierdzone już problemy oraz wyzwania, jakich można spodziewać się w dziedzinie cel w następnym dziesięcioleciu. Nadrzędnym celem programu jest wzmocnienie rynku wewnętrznego poprzez efektywną i skuteczną unię celną.

Aby właściwie odpowiedzieć na przyszłe wyzwania w dziedzinie cel w Unii, określono następujący szczegółowy cel programu: wspieranie funkcjonowania unii celnej, zwłaszcza poprzez współpracę krajów uczestniczących, ich organów celnych, innych właściwych organów, urzędników i ekspertów zewnętrznych. Priorytety programu będą następujące:

1. wspieranie opracowywania, spójnego stosowania i skutecznego wdrażania prawa unijnego, w celu wzmocnienia unii celnej pod względem efektywności, skuteczności i jednolitości;
2. podnoszenie konkurencyjności przedsiębiorstw europejskich poprzez ułatwianie zgodnej z prawem wymiany handlowej, zmniejszanie kosztów przestrzegania przepisów i ograniczanie obciążeń administracyjnych oraz ochrona przed nieuczciwą konkurencją;
3. wspieranie organów celnych w działaniach na rzecz ochrony obywateli, bezpieczeństwa i ochrony środowiska;
4. zapewnienie ochrony interesów finansowych i gospodarczych Unii Europejskiej i państw członkowskich;

⁹ COM(2012) 388 wersja ostateczna

5. przyczynianie się do sprawnego funkcjonowania organów celnych poprzez zwiększanie ich zdolności administracyjnych;
6. przeciwdziałanie oszustwom oraz zwiększanie konkurencyjności, bezpieczeństwa i ochrony poprzez współpracę z organizacjami międzynarodowymi, państwami trzecimi, innymi organami rządowymi, przedsiębiorcami i ich organizacjami.

5.1.2. Rozdział II: Działania kwalifikowalne

Rodzaje działań uznawanych za kwalifikowalne do uzyskania finansowania w ramach programu są podobne do działań objętych obecnym programem, a mianowicie:

- wspólne działania mające na celu wymianę wiedzy i dobrych praktyk między urzędnikami celnymi krajów uczestniczących;
- europejskie systemy informacyjne¹⁰ ułatwiające wymianę informacji i dostęp do wspólnych danych;
- działalność szkoleniowa przyczyniająca się do budowania kompetencji urzędników celnych w całej Europie.

W przypadku niektórych kategorii działań wprowadzono pewne zmiany.

- Program „Cła 2020” będzie obejmował kilka nowych narzędzi wspólnych działań:
 - **zespoły ekspertów**, stanowiące zorganizowaną formę współpracy, gromadzące wiedzę specjalistyczną lub zajmujące się konkretnymi działaniami operacyjnymi. Mogą być one tworzone jako struktury o charakterze tymczasowym lub stałym i mogą otrzymywać wsparcie w postaci np. usług współpracy *online*, pomocy administracyjnej oraz udogodnień w zakresie infrastruktury i wyposażenia, w celu wzmocnienia realizacji działań i osiągnięcia sukcesu w tym zakresie;
 - **działania na rzecz budowania potencjału administracji publicznej** będą wsparciem dla organów celnych, które borykają się ze szczególnymi problemami, niezależnie od tego, czy wynikają one z braku przygotowania, braku wiedzy specjalistycznej, niedociągnięć organizacyjnych czy innych, które mogą być pokonane poprzez odpowiednio dopasowane działania wspierające krajów współpracujących i urzędników Komisji;
 - **działań związanych z analizą porównawczą oraz grup sterujących** nie uwzględnia się już na liście wspólnych działań, ponieważ można je uznać za grupy projektowe mające konkretny cel, odpowiednio – ustalenie najlepszych praktyk celem zaprezentowania możliwości usprawnień lub koordynację i sterowanie działaniami objętymi programem w danym obszarze.
- Jeżeli chodzi o europejskie systemy informacyjne, nowy program definiuje „komponenty unijne” jako zasoby i usługi informatyczne, które dotyczą niektórych lub wszystkich państw członkowskich i stanowią własność Komisji lub zostały przez nią pozyskane. Wymienione komponenty unijne są opisane w pkt 2 załącznika do

¹⁰ Poprzednio określane mianem transeuropejskich systemów informatycznych.

proponowanego aktu prawnego. „Komponenty krajowe” to wszystkie komponenty niebędące „komponentami unijnymi”. Są opracowywane, instalowane i eksploatowane przez państwa członkowskie i tym samym państwa członkowskie ponoszą ciężar finansowania i odpowiedzialności z tego tytułu.

Ponowne zdefiniowanie komponentów unijnych należy postrzegać w świetle zmieniającej się praktyki w zakresie opracowywania systemów informatycznych. Obecnie każde państwo członkowskie odpowiada za wdrożenie własnych systemów krajowych zgodnie ze wspólnymi warunkami technicznymi, co w efekcie daje 27 opracowań każdego systemu, 27 interfejsów użytkownika, 27 harmonogramów opracowywania, 27 zestawów problemów związanych z tym projektem lub problemów operacyjnych itd. Komisja uważa, że – zwłaszcza w warunkach kryzysu finansowego i gospodarczego – opracowywanie systemów informatycznych powinno przebiegać w sposób bardziej efektywny.

Zmiana ta ma na celu zwiększenie spójności danych oraz poprawę w zakresie stosowania przepisów poprzez stopniowe zmierzanie do coraz bardziej wspólnego opracowywania systemów informatycznych (wiedzy, danych, komponentów IT). Da to w efekcie udoskonalone metody pracy, na przykład dzięki modelowaniu procesów biznesowych i wyższej jakości warunkom technicznym, ale także przyniesie szerszą standaryzację, np. w postaci harmonizacji interfejsów użytkownika. To nowe podejście do komponentów unijnych ograniczy ryzyko rozbieżności w planach rozwoju i wdrażania. Daje ono także dodatkowe środki kontroli nad finalizacją projektu, ponieważ wspólne plany pozwalają uniknąć sytuacji, w której najwolniejszy element łańcucha rozwoju decyduje o uruchomieniu całego projektu.

5.1.3. *Rozdział IV: Wdrażanie*

W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Przyjęty zostanie roczny program prac, zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającego przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję¹¹.

5.2. **Uproszczenie**

5.2.1. *W jaki sposób niniejszy wniosek przyczynia się do uproszczenia?*

a) Spójność z rozporządzeniem finansowym

Wniosek w sprawie programu jest w pełni spójny z rozporządzeniem finansowym i jego przepisami wykonawczymi. Dotacje i zamówienia to główne instrumenty finansowe wykorzystywane w celu wdrażania programu. Program obejmuje środki służące uproszczeniu proponowane we wniosku Komisji dotyczącym zmiany rozporządzenia finansowego, zwłaszcza jeżeli chodzi o stosowanie kwot ryczałtowych, ryczałtowych stawek oraz kosztów jednostkowych. Ze względu na znaczenie rozliczania kosztów pobytu i podróży pokrywanych w ramach programu wprowadzono w nim środki upraszczające przewidziane w nowym rozporządzeniu w tym zakresie.

¹¹ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

b) Spójność między programem „Cła 2013” i programem „Fiscalis 2013”

Zarządzanie poprzednim programem „Cła 2013” i programem „Fiscalis 2013” było całkowicie zgodne, w oparciu o jednakowe zasady udzielania zamówień publicznych i modele udzielania dotacji, wspólne wytyczne w zakresie zarządzania oraz systemy informatyczne. Model zarządzania uwzględnia jasne i proste procedury w zakresie organizowania działań prowadzonych w ramach programu. Utworzony przez Komisję zespół zarządzający programem jest wspierany przez zespoły zarządzające programem w poszczególnych administracjach celnych i podatkowych, działające jako podmioty wspomagające i pierwsze punkty kontaktowe odpowiednio dla urzędników celnych i podatkowych w państwach członkowskich. Model zarządzania umożliwia przeprowadzenie działań w krótkim okresie, szybko reagując na pojawiające się nowe potrzeby, jednocześnie zapewniając spójność pomiędzy poszczególnymi działaniami. W ocenie śródkresowej państwa członkowskie wyraziły zadowolenie z modelu zarządzania programem.

Biorąc pod uwagę ten ścisły związek między obydwoma programami oraz chcąc osiągnąć cel dotyczący uproszczenia procedur, zawarty we wniosku dotyczącym wieloletnich ram finansowych na lata 2014-2020¹², Komisja wstępnie zaproponowała wspólny program FISCUS, który miałby zastąpić programy „Cła 2013” i „Fiscalis 2013”¹³. Państwa członkowskie jednogłośnie opowiedziały się jednak za rozdzieleniem zaproponowanego wspólnego programu, w związku z czym Komisja, utrzymując swoje stanowisko przeciwko takiemu rozdzieleniu, przedstawiła zmieniony wniosek w postaci dwóch tekstów prawnych dotyczących programów „Cła 2020” i „Fiscalis 2020”. Mimo przedstawienia dwóch odrębnych tekstów prawnych, utrzymanie zgodności między obydwoma programami będzie priorytetem Komisji, i w odpowiednich przypadkach będzie ona do niej dążyć podczas realizacji programów „Cła 2020” i „Fiscalis 2020”.

c) Czy program przewiduje eksternalizację?

Rozważano możliwość wdrażania przyszłego programu za pośrednictwem **agencji wykonawczej**. Agencja byłaby uprawniona do wykonywania zadań takich jak wybór działań w ramach programu, przygotowania administracyjne i kontrola działań, monitorowanie działań, dotacji i zakupów systemów IT. Jednakże taka agencja wykonawcza byłaby dodatkowym szczeblem w strukturze zarządzania, co spowodowałoby wzrost kosztów koordynacji i kontroli oraz skomplikowanie i wydłużenie procesu podejmowania decyzji poprzez dodanie nowych procedur administracyjnych. Miałoby to także negatywny wpływ na poziom wiedzy fachowej w Komisji i spowodowałoby zwiększenie ryzyka rozdrobnienia treści wobec aspektów administracyjnych. Wariant ten nie przyniósłby oczekiwanych korzyści ekonomicznych i w związku z powyższym został odrzucony.

W ramach alternatywnego scenariusza rozważano także **przekazanie wszystkich czynności związanych z informatyką do administracji krajowych**, z wyjątkiem sieci CCN/CSI i związanych z nią usług. W przypadku przyjęcia tego scenariusza istnieje duże niebezpieczeństwo polegające na tym, że stopniowo konieczne byłoby tworzenie bardziej scentralizowanych struktur zarządzania. Wynikający z tego skutek byłby podobny do skutków zaprzestania realizacji programów, co

¹² COM(2011), 398 final z dnia 29 czerwca 2011 r.

¹³ COM(2011), 706 final z dnia 9 listopada 2011 r.

zagroziłoby skuteczności i efektywności administracji celnych, jak również zagroziłoby jednolitości unii celnej, a zatem równemu traktowaniu przedsiębiorców. Biorąc pod uwagę wysokie prawdopodobieństwo negatywnego wpływu na wyniki i skuteczność programu, scenariusz ten również odrzucono.

- d) Czy w ramach programu wykorzystuje się wspólne narzędzia informatyczne w celu zmniejszenia obciążenia administracyjnego beneficjentów i wykonawców?

W programie „Cła 2013” i w programie „Fiscalis 2013” są już wykorzystywane narzędzia ułatwiające zarządzanie działaniami objętymi programem i powiązanimi wydatkami za pośrednictwem wspólnego narzędzia do sprawozdawczości na temat działań (ART). Będą one nadal stosowane.

5.2.2. *Pomiary skuteczności wniosku*

Wykonanie programu będzie mierzone z zastosowaniem spójnego zestawu wskaźników wykonania, wpływu, wyniku i realizacji, powiązanych z ogólnymi i szczegółowymi celami i priorytetami programu oraz budowaniem powiązania z planem zarządzania Komisji. Szczegółowy wykaz wskaźników wpływu, wyniku i realizacji jest dostępny w ocenie skutków. Komisja określiła rezultaty docelowe w przypadku części wyników niniejszego programu, podczas gdy inne zostaną osiągnięte poprzez działania realizowane w ramach programu „Cła 2013”. Rezultaty docelowe dla wszystkich wyników zostaną określone przez Komisję przed uruchomieniem programu „Cła 2020” i przedstawione komitetowi ds. programu.

5.2.3. *Czy wniosek w sprawie programu jest spójny z ogólną polityką Komisji?*

Program przyczyni się do realizacji celów strategii „Europa 2020” poprzez wzmocnienie jednolitego rynku, podniesienie produktywności sektora publicznego i podtrzymywanie postępu technicznego i innowacji w administracjach oraz wspieranie zatrudnienia. Stanowić on będzie wsparcie dla inicjatywy przewodniej „Europejska agenda cyfrowa”¹⁴ oraz inicjatywy przewodniej „Program na rzecz nowych umiejętności i zatrudnienia”¹⁵. Program oznacza również wsparcie dla Aktu o jednolitym rynku¹⁶ oraz promuje wzrost i innowacje poprzez egzekwowanie praw własności intelektualnej (IPR) na granicy zgodnie z ostatnią całościową strategią w zakresie praw własności intelektualnej¹⁷. W odniesieniu do ochrony interesów finansowych Unii i państw członkowskich program będzie wsparciem dla poboru ceł i różnego rodzaju opłat związanych z handlem, jak również wspólnych wysiłków na rzecz walki z oszustwami¹⁸. Unia celna to operacyjne ramię polityki handlowej UE, a zatem program przyczyni się do realizacji dwustronnych i wielostronnych umów handlowych, poboru ceł i stosowania środków handlowych (takich jak reguły

¹⁴ COM(2010) 245 Final/2, Agenda cyfrowa dla Europy.

¹⁵ COM(2010) 682 z dnia 23 listopada 2010 r. – Program na rzecz nowych umiejętności i zatrudnienia.

¹⁶ COM(2011) 0206 final.

¹⁷ COM(2011) 287, Jednolity rynek w obszarze praw własności intelektualnej - Wspieranie kreatywności i innowacji celem zapewnienia wzrostu gospodarczego, atrakcyjnych miejsc pracy oraz wysokiej jakości produktów i usług w Europie.

¹⁸ Program ten będzie uzupełnieniem programu Herkules III (2014-2020) COM(2011)914 final, którego celem jest zwalczanie oszustw, korupcji i innych nielegalnych działań mających wpływ na interesy finansowe Unii.

pochodzenia), embarga i innych ograniczeń zgodnie z polityką handlową UE¹⁹. Organom celnym powierzono niedawno zadania w dziedzinie ochrony środowiska (związane między innymi z nielegalnym wywozem odpadów, chemikaliów, substancji zubożających warstwę ozonową, nielegalnym pozyskiwaniem drewna i konwencją CITES). Wreszcie, działania w zakresie cel i współpraca pomiędzy organami celnymi, policją i innymi organami egzekwowania prawa w coraz większym stopniu przyczyniają się do bezpieczeństwa wewnętrznego UE, co znajduje odbicie w planie działania na rzecz strategii bezpieczeństwa wewnętrznego²⁰ oraz w planie działania służącym realizacji programu sztokholmskiego²¹.

¹⁹ COM(2010) 612. Handel, wzrost i polityka światowa: polityka handlowa jako kluczowy element strategii „Europa 2020”.

²⁰ COM(2010) 673 wersja ostateczna, Bruksela, z 22.11.2010, Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady – Strategia bezpieczeństwa UE w działaniu: Pięć kroków w kierunku bezpiecznej Europy.

²¹ COM(2010) 171 wersja ostateczna, Bruksela, z 20.4.2010, Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości dla europejskich obywateli — Plan działania służący realizacji programu sztokholmskiego.

Zmieniony wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiające program działań dla cel w Unii Europejskiej na okres 2014–2020 (Cła 2020) i uchylające decyzję nr 624/2007/WE

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 33,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wieloletni program działań dla cel mający zastosowanie przed 2014 r. w znacznym stopniu przyczynił się do ułatwienia i rozwoju współpracy między organami celnymi w Unii. Wiele działań w dziedzinie cel ma **charakter transgraniczny**; są one prowadzone z udziałem wszystkich 27 państw członkowskich, które odczuwają ich skutki, i dlatego działania te nie mogą być skutecznie i sprawnie realizowane przez poszczególne państwa członkowskie. Dzięki programowi „Cła 2020”, wdrażanemu przez Komisję, państwa członkowskie mogą rozwijać tę współpracę w ramach Unii, co jest oszczędniejsze niż tworzenie własnych sieci współpracy dwustronnej lub wielostronnej przez każde państwo członkowskie. W związku z tym właściwe jest zapewnienie kontynuacji tego programu poprzez ustanowienie nowego programu w tej dziedzinie.
- (2) Oczekuje się, że działania podejmowane w ramach programu, czyli europejskie systemy informacyjne, wspólne działania skierowane do urzędników celnych oraz wspólne inicjatywy szkoleniowe, przyczynią się do realizacji strategii „Europa 2020” na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu²². Stwarzając ramy dla działalności, której celem jest dążenie do uzyskania większej efektywności organów celnych i podatkowych, podniesienie konkurencyjności przedsiębiorstw, wspieranie zatrudnienia i przyczynienie się do ochrony interesów finansowych i gospodarczych Unii, program w sposób aktywny doprowadzi do wzmocnienia funkcjonowania unii celnej.
- (3) W celu wsparcia procesu przystępowania państw trzecich i stowarzyszania tych państw program powinien być otwarty dla krajów przystępujących i dla krajów kandydujących, a także dla potencjalnych krajów kandydujących i krajów partnerskich

²² COM(2010) 2020

objętych europejską polityką sąsiedztwa²³ w przypadku, gdy spełnione są określone warunki. Biorąc pod uwagę postępującą współzależność w gospodarce światowej, program przewiduje możliwość angażowania ekspertów zewnętrznych, takich jak urzędnicy z państw trzecich, przedstawiciele organizacji międzynarodowych czy przedsiębiorcy prowadzący określony rodzaj działalności. Ustanowienie ESDZ pod zwierzchnictwem Wysokiego Przedstawiciela/ Wiceprzewodniczącego może ułatwić współpracę i spójność w zakresie polityki w obszarze, który jest ważnym elementem strategii i działań zewnętrznych UE, zarówno w wymiarze stosunków dwustronnych, jak i wielostronnych.

- (4) Cele programu uwzględniają problemy oraz wyzwania, jakich można spodziewać się w dziedzinie cel w następnym dziesięcioleciu. Powinien on nadal odgrywać rolę w takich kluczowych dziedzinach, jak spójne wdrażanie unijnego prawa celnego i powiązanych z nim przepisów. Ponadto program będzie koncentrował się na ochronie interesów finansowych i gospodarczych Unii, zapewnieniu bezpieczeństwa i ochrony i ułatwianiu wymiany handlowej, między innymi poprzez wspólne działania na rzecz walki z oszustwami oraz zwiększenie administracyjnych zdolności organów celnych i podatkowych.
- (5) Narzędzia stosowane w ramach programu przed 2014 r. okazały się odpowiednie i dlatego zostały zachowane. Z uwagi na potrzebę bardziej zorganizowanej współpracy operacyjnej wprowadzono dodatkowe narzędzia, mianowicie zespoły ekspertów składające się z ekspertów unijnych i krajowych, powoływane w celu wspólnego wykonywania zadań w określonych dziedzinach oraz tworzenia potencjału administracji publicznej, aby zapewnić specjalistyczną pomoc tym krajom uczestniczącym, które potrzebują zwiększenia potencjału administracyjnego.
- (6) Europejskie systemy informacyjne odgrywają kluczową rolę w procesie wzmocnienia systemów celnych w Unii i dlatego powinny być nadal finansowane w ramach programu. Ponadto powinna istnieć możliwość uwzględnienia w programie nowych systemów informacyjnych odnoszących się do cel, ustanowionych na mocy prawodawstwa Unii. Europejskie systemy informacyjne powinny, we właściwych przypadkach, być oparte na wspólnych modelach rozwoju i architekturze informatycznej.
- (7) W ramach programu realizowane powinny być również działania na rzecz budowania kompetencji ludzkich, w formie wspólnych szkoleń. Urzędnicy celni muszą zdobywać i aktualizować wiedzę i umiejętności wymagane do zaspokajania potrzeb Unii. Program powinien mieć zasadnicze znaczenie z punktu widzenia wzmocnienia potencjału ludzkiego, dzięki wzmocnionemu wsparciu w zakresie szkoleń, skierowanemu zarówno do urzędników celnych, jak i do przedsiębiorców. W tym celu obecne podejście Unii do ogólnych szkoleń, które głównie opierało się na centralnym rozwoju kształcenia za pośrednictwem internetu i nośników elektronicznych, powinno przekształcić się w wielowymiarowy program wsparcia na rzecz szkoleń dla Unii.
- (8) Program powinien trwać siedem lat, tak by jego czas trwania był tożsamy z czasem trwania wieloletnich ram finansowych ustalonym w rozporządzeniu Rady (UE) nr xxx z dnia xxx ustanawiającym wieloletnie ramy finansowe na lata 2014-2020²⁴.

²³ COM(2004)373

²⁴ Do uzupełnienia.

- (9) Na cały okres trwania programu należy określić całkowitą kwotę finansową stanowiącą główny punkt odniesienia w rozumieniu pkt [17] Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia XX/YY/201Z między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją o współpracy w sprawach budżetowych i o należyтым zarządzaniu finansowym, dla władzy budżetowej podczas rocznej procedury budżetowej.
- (10) Zgodnie z zawartym w komunikacie w sprawie przeglądu budżetu z 2010 r.²⁵ zobowiązaniem się Komisji do zachowania spójności i dokonywania uproszczeń w ramach programów finansowania, zasoby powinny być współdzielone z innymi unijnymi instrumentami finansowania w przypadku, gdy działania przewidywane w ramach programu prowadzą do osiągnięcia celów, które są wspólne dla różnych instrumentów finansowych, jednak z wyłączeniem możliwości podwójnego finansowania. Działania w ramach programu powinny zapewniać spójność w wykorzystaniu środków unijnych wspierających funkcjonowanie unii celnej.
- (11) Środki niezbędne do finansowego wdrożenia niniejszego rozporządzenia przyjmuje się zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr xxx/20xx z dnia xxx w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie w odniesieniu do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich oraz z rozporządzeniem Komisji (WE, Euratom) nr xxx/20xx z dnia xxx określającym szczegółowe zasady wdrażania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr xxx/20xx z dnia xxx r. *(odniesienia do nowego rozporządzenia finansowego i aktu wykonawczego do uzupełnienia)*
- (12) Należy chronić interesy finansowe Unii z zastosowaniem proporcjonalnych środków w całym cyklu wydatkowania, w tym prewencji, wykrywania i analizy nieprawidłowości, odzyskiwania środków straconych, nienależnie wypłaconych lub nieodpowiednio wykorzystanych oraz, w stosownych przypadkach, nakładania kar.
- (13) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do tworzenia rocznych programów prac. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję²⁶.
- (14) Ponieważ celów działań, które mają zostać przeprowadzone, a mianowicie opracowania wieloletniego programu w celu poprawy funkcjonowania unii celnej, nie da się osiągnąć w zadowalającym stopniu na szczeblu państw członkowskich, które nie mogą skutecznie prowadzić współpracy i koordynacji niezbędnej do realizacji programu, Unia może przyjąć środki zgodne z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 TUE. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, o której mowa w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (15) W procesie wdrażania programu Komisję powinien wspierać komitet ds. programu „Cła 2020”.
- (16) Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych reguluje przetwarzanie danych osobowych

²⁵ COM(2010)700

²⁶ Dz.U. L z 28.2.2011, s. 55-13

mające miejsce w państwach członkowskich w kontekście niniejszego rozporządzenia i pod nadzorem właściwych organów państw członkowskich, zwłaszcza niezależnych organów publicznych wyznaczonych przez państwa członkowskie. Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych reguluje przetwarzanie danych osobowych dokonywane przez Komisję w kontekście niniejszego rozporządzenia i pod nadzorem Europejskiego Inspektora Ochrony Danych. Wszelka wymiana lub przekazywanie informacji przez właściwe organy powinno odbywać się w zgodzie z zasadami dotyczącymi przekazywania danych osobowych, o których mowa w dyrektywie 95/46/WE, a wszelka wymiana lub przekazywanie informacji przez Komisję powinno odbywać się w zgodzie z zasadami dotyczącymi przekazywania danych osobowych, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 45/2001.

- (17) Niniejsze rozporządzenie powinno zastąpić decyzję nr 624/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 maja 2007 r. ustanawiającą program działań dla cel w Wspólnocie (Cła 2013)²⁷. Należy zatem uchylić wspomnianą decyzję,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Rozdział I

Postanowienia ogólne

Artykuł 1 *Przedmiot*

1. Niniejszym ustanawia się wieloletni program działania „Cła 2020” (zwany dalej „programem”) w celu wsparcia funkcjonowania unii celnej.
2. Program obejmuje okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.

Artykuł 2 *Definicje*

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „organy celne” oznaczają organy odpowiedzialne za stosowanie przepisów celnych;
- 2) „eksperti zewnątrzni” oznaczają:
 - a) przedstawicieli organów rządowych, w tym z krajów nieuczestniczących w programie zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 1 i art. 3 ust. 2 pkt 2,
 - b) przedsiębiorców i ich organizacje,

²⁷ Dz.U. L 154 z 14.6.2007, s. 25.

- c) przedstawiciele organizacji międzynarodowych i innych właściwych organizacji.

Artykuł 3 *Udział w programie*

1. Krajami uczestniczącymi są państwa członkowskie oraz kraje, o których mowa w ust. 2, o ile spełnione są warunki określone w tym ustępie.
2. Udział w programie jest otwarty dla następujących krajów:
 - 1) krajów przystępujących, krajów kandydujących i potencjalnych krajów kandydujących korzystających ze strategii przedakcesyjnej, zgodnie z ogólnymi zasadami oraz ogólnymi warunkami udziału tych krajów w programach unijnych ustanowionych w odpowiednich umowach ramowych, decyzjach rady stowarzyszenia lub podobnych umowach;
 - 2) krajów partnerskich europejskiej polityki sąsiedztwa, o ile kraje te osiągnęły wystarczający poziom zbliżenia odpowiedniego ustawodawstwa i metod administracyjnych do prawodawstwa i metod administracyjnych Unii. Zainteresowane kraje partnerskie uczestniczą w programie zgodnie z przepisami, które zostaną określone w wyniku zawarcia z nimi umów ramowych w sprawie udziału w programach unijnych.

Artykuł 4 *Udział w działaniach objętych programem*

Eksperci zewnętrzni mogą zostać zaproszeni do udziału w wybranych działaniach organizowanych w ramach programu, jeżeli jest to przydatne do osiągnięcia celów, o których mowa w art. 5. Eksperci są wybierani przez Komisję na podstawie ich umiejętności, doświadczenia i wiedzy odpowiednich dla określonych działań.

Artykuł 5 *Cel ogólny i cel szczegółowy*

1. Ogólnym celem programu jest wzmocnienie rynku wewnętrznego poprzez efektywną i skuteczną unię celną.
2. Celem szczegółowym programu jest wspieranie funkcjonowania unii celnej, zwłaszcza poprzez współpracę krajów uczestniczących, ich organów celnych, innych właściwych organów, urzędników i ekspertów zewnętrznych.
3. Miernikami osiągnięcia tego celu są następujące wskaźniki:
 - 1) dostępność wspólnej sieci łączności dla europejskich systemów informacyjnych;
 - 2) informacja zwrotna od uczestników działań objętych programem i użytkowników programu.

Artykuł 6
Priorytety

Priorytety programu są następujące:

- 1) wspieranie opracowywania, spójnego stosowania i skutecznego wdrażania prawa unijnego, w celu wzmocnienia unii celnej pod względem efektywności, skuteczności i jednolitości;
- 2) podnoszenie konkurencyjności przedsiębiorstw europejskich poprzez ułatwianie zgodnej z prawem wymiany handlowej, zmniejszanie kosztów przestrzegania przepisów i ograniczanie obciążeń administracyjnych oraz ochrona przed nieuczciwą konkurencją;
- 3) wspieranie organów celnych w działaniach na rzecz ochrony obywateli, bezpieczeństwa i ochrony środowiska;
- 4) zapewnienie ochrony interesów finansowych i gospodarczych Unii Europejskiej i państw członkowskich;
- 5) przyczynianie się do sprawnego funkcjonowania organów celnych poprzez zwiększanie ich zdolności administracyjnych;
- 6) przeciwdziałanie oszustwom oraz zwiększanie konkurencyjności, bezpieczeństwa i ochrony poprzez zacieśnianie współpracy z organizacjami międzynarodowymi, państwami trzecimi, innymi organami rządowymi, przedsiębiorcami i ich organizacjami.

Rozdział II
Działania kwalifikowalne

Artykuł 7
Działania kwalifikowalne

Na warunkach określonych w rocznym programie pracy, o którym mowa w art. 14, w ramach programu zapewnia się wsparcie finansowe następujących rodzajów działań:

- 1) Działania wspólne:
 - a) seminaria i warsztaty;
 - b) grupy projektowe, zasadniczo składające się z przedstawicieli ograniczonej liczby krajów, funkcjonujące w ograniczonym czasie w celu realizacji wcześniej wytyczonego celu i uzyskania ściśle określonego rezultatu;
 - c) wizyty robocze organizowane przez kraje uczestniczące lub przez państwo trzecie w celu umożliwienia urzędnikom uzyskania lub pogłębienia wiedzy specjalistycznej lub ogólnej w sprawach celnych; w przypadku wizyt roboczych organizowanych w państwach trzecich, za

koszty kwalifikowalne w ramach programu uznaje się jedynie koszty podróży i pobytu (zakwaterowanie i diety);

- d) monitorowanie działań prowadzonych przez wspólne zespoły składające się z urzędników Komisji i krajów uczestniczących w celu analizowania praktyk celnych, identyfikowania wszelkich trudności związanych z wdrażaniem przepisów, a w stosownych przypadkach – przedstawianie sugestii odnośnie do dostosowania unijnych przepisów i metod pracy;
 - e) zespoły ekspertów stanowiące zorganizowaną formę współpracy o charakterze tymczasowym lub stałym, gromadzące wiedzę specjalistyczną w celu wykonywania zadań w konkretnych dziedzinach lub w celu prowadzenia działań operacyjnych, otrzymujące ewentualnie wsparcie w postaci usług współpracy *online*, pomocy administracyjnej oraz udogodnień w zakresie infrastruktury i wyposażenia;
 - f) działania na rzecz budowania i wspierania potencjału administracji publicznej;
 - g) badania;
 - h) projekty dotyczące łączności;
 - i) wszelkie inne działania wspierające realizację celu szczegółowego i priorytetów określonych w art. 5 i 6.
- 2) Budowanie potencjału IT: opracowywanie, utrzymanie, obsługa i kontrola jakości komponentów unijnych europejskich systemów informacyjnych określonych w pkt 1 załącznika oraz nowych europejskich systemów informacyjnych ustanowionych na mocy prawodawstwa unijnego.
- 3) Budowanie kompetencji ludzkich: wspólne działania w zakresie szkoleń w celu zapewnienia koniecznych umiejętności zawodowych i wiedzy związanych z cłami.

Artykuł 8

Specjalne przepisy wykonawcze dotyczące działań wspólnych

1. Kraje uczestniczące dopilnowują, aby do wykonywania działań wspólnych kierowani byli urzędnicy o odpowiednim doświadczeniu i stosownych kwalifikacjach.
2. Kraje uczestniczące przyjmują konieczne środki w celu realizacji działań wspólnych, w szczególności poprzez szerzenie wiedzy na temat działań wspólnych oraz poprzez zapewnienie optymalnego wykorzystania uzyskanych wyników.

Artykuł 9
Szczegółowe przepisy wykonawcze
dla europejskich systemów informacyjnych

1. Komisja i kraje uczestniczące dopilnowują, aby europejskie systemy informacyjne, o których mowa w pkt 1 załącznika, były opracowywane, obsługiwane i w należyty sposób utrzymywane.
2. Komisja koordynuje, we współpracy z krajami uczestniczącymi, te aspekty związane z ustanowieniem i funkcjonowaniem unijnych i pozaunijnych komponentów systemów i infrastruktury określonych w pkt 1 i 2 załącznika, które są niezbędne dla zapewnienia ich funkcjonowania, wzajemnego połączenia i ciągłego doskonalenia.

Artykuł 10
Specjalne przepisy wykonawcze dotyczące wspólnych szkoleń

1. Kraje uczestniczące włączają, w odpowiednich przypadkach, do krajowych programów szkoleniowych wspólnie opracowane treści szkoleń, w tym moduły e-szkoleń, programy szkoleniowe i uzgodnione standardy szkoleniowe.
2. Kraje uczestniczące zapewniają swoim urzędnikom kształcenie wstępne i ustawiczne niezbędne do uzyskania wspólnych kwalifikacji i wiedzy zawodowej zgodnie z programami szkoleń.
3. Kraje uczestniczące zapewniają szkolenie językowe niezbędne do osiągnięcia przez urzędników odpowiedniego poziomu znajomości języka umożliwiającego udział w programie.

Rozdział III **Ramy finansowe**

Artykuł 11
Ramy finansowe

1. Koperta finansowa na realizację niniejszego programu wynosi 548.080.000 EUR według cen bieżących.
2. Środki finansowe przyznane na realizację programu można również wykorzystać do pokrycia wydatków związanych z pracami w zakresie przygotowania, monitorowania, kontroli, audytu i oceny, które są niezbędne do zarządzania programem i osiągnięcia jego celów; są to w szczególności wydatki poniesione z tytułu badań, spotkań ekspertów, działań informacyjnych i komunikacyjnych, obejmujących między innymi komunikację instytucjonalną priorytetów politycznych Unii Europejskiej, w zakresie, w jakim są one związane z celami niniejszego rozporządzenia, wydatki związane z sieciami informatycznymi służącymi wymianie i przetwarzaniu informacji, wraz z wszelkimi innymi wydatkami na pomoc techniczną i administracyjną poniesionymi przez Komisję w związku z zarządzaniem programem.

Artykuł 12
Rodzaj interwencji

1. Komisja realizuje program zgodnie z rozporządzeniem finansowym.
2. Unijne wsparcie finansowe na rzecz działań przewidzianych w art. 7 przyjmuje postać:
 - 1) dotacji,
 - 2) zamówień publicznych,
 - 3) zwrotu kosztów poniesionych przez ekspertów zewnętrznych, o których mowa w art. 4.
3. W przypadku dotacji wskaźnik współfinansowania nie przekracza 100 % kosztów kwalifikowalnych, którymi są koszty podróży i zakwaterowania, koszty związane z organizowaniem wydarzeń oraz diety dzienne. Wskaźnik ten ma zastosowanie do wszelkich działań kwalifikowalnych, z wyjątkiem zespołów ekspertów. W odniesieniu do tej kategorii działań kwalifikowalnych w rocznych programach prac ujęty będzie obowiązujący wskaźnik współfinansowania w przypadku, gdy wymienione działania wymagają przyznania dotacji.

Artykuł 13
Ochrona interesów finansowych Unii

1. Komisja przyjmuje odpowiednie środki zapewniające, w trakcie realizacji działań finansowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia, ochronę interesów finansowych Unii przez stosowanie środków zapobiegania nadużyciom finansowym, korupcji i innym nielegalnym działaniom, przez skuteczne kontrole oraz, w razie wykrycia nieprawidłowości, przez odzyskiwanie kwot nienależnie wypłaconych a także, w stosownych przypadkach, przez skuteczne, proporcjonalne i odstraszające kary administracyjne i finansowe.
2. Komisja lub jej przedstawiciele oraz Trybunał Obrachunkowy mają uprawnienia do audytu, na podstawie dokumentacji i na miejscu, wobec wszystkich beneficjentów dotacji, wykonawców i podwykonawców, którzy otrzymują od Unii środki na podstawie niniejszego programu.
3. Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) może przeprowadzać dochodzenia, w tym kontrole i inspekcje na miejscu, zgodnie z przepisami i procedurami określonymi w rozporządzeniu nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. oraz w rozporządzeniu Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami²⁸ w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycie finansowe, korupcja lub jakiegokolwiek inne nielegalne działanie, naruszające interesy finansowe

²⁸ Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2.

Unii Europejskiej, w związku z umową o udzielenie dotacji, decyzją o udzieleniu dotacji lub zamówieniem dotyczącym finansowania przez Unię.

Rozdział IV

Uprawnienia wykonawcze

Artykuł 14 *Program prac*

1. W celu wdrożenia programu Komisja przyjmuje roczne programy prac, w których określa się założone cele, oczekiwane wyniki, metodę wdrożenia oraz łączną kwotę. Zawierają one także opis działań, które mają zostać sfinansowane, wskazanie kwoty przydzielonej na każdy rodzaj działania oraz orientacyjny harmonogram wdrażania. W przypadku dotacji program prac zawiera priorytety, najważniejsze kryteria oceny oraz maksymalny wskaźnik współfinansowania. Akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 14 ust. 2.
2. Podczas przygotowywania rocznego programu prac Komisja bierze pod uwagę wspólne podejście dotyczące polityki celnej. Podlega ono regularnemu przeglądowi i jest ustanawiane na zasadach partnerstwa między Komisją a państwami członkowskimi w Grupie ds. Polityki Celnej, w skład której wchodzi szefowie służb celnych państw członkowskich lub ich przedstawiciele oraz Komisja.

Komisja na bieżąco informuje Grupę ds. Polityki Celnej o środkach odnoszących się do realizacji programu.

Artykuł 15 *Procedura komitetowa*

1. Komisję wspiera komitet. Komitet jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Rozdział V

Monitorowanie i ocena

Artykuł 16 *Monitorowanie działań objętych programem*

Komisja, we współpracy z krajami uczestniczącymi, monitoruje program i objęte nim działania w celu uzyskania bieżących informacji na temat realizacji przeprowadzanych działań.

Artykuł 17
Ocena

1. Komisja zapewnia przeprowadzenie oceny śródkresowej i końcowej programu w odniesieniu do aspektów, o których mowa w ust. 2 i 3. Wyniki są uwzględniane w decyzjach w sprawie ewentualnego przedłużenia, zmiany lub zawieszenia kolejnych programów. Oceny te przeprowadza niezależny zewnętrzny podmiot oceniający.
2. Komisja sporządza sprawozdanie z oceny śródkresowej na temat realizacji celów działań objętych niniejszym programem, efektywności wykorzystania zasobów i europejskiej wartości dodanej niniejszego programu najpóźniej w połowie 2018 r. W sprawozdaniu dodatkowo uwzględnia się kwestie uproszczenia, ciągłej adekwatności celów, jak również wkład programu w realizację unijnych priorytetów w zakresie inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu.
3. Komisja sporządza sprawozdanie z oceny końcowej na temat aspektów, o których mowa w ust. 2, a także na temat skutków długofalowych oraz trwałości rezultatów programu najpóźniej pod koniec 2021 r.
4. Kraje uczestniczące dostarczają, na wniosek Komisji, wszelkie dane i informacje istotne z punktu widzenia przygotowania przez Komisję sprawozdania z oceny śródkresowej i sprawozdania z oceny końcowej.

Rozdział VI
Przepisy końcowe

Artykuł 18
Uchylenie

Decyzja nr 624/2007/WE traci moc ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2014 r.

Jednakże zobowiązania finansowe dotyczące działań realizowanych na podstawie tej decyzji nadal podlegają przepisom tej decyzji, do czasu ich zakończenia.

Artykuł 19
Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia []r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

ZAŁĄCZNIK

Europejskie systemy informacyjne i ich komponenty unijne

1. W skład europejskich systemów informacyjnych wchodzi:
 - 1) wspólna sieć łączności/wspólny system połączeń (CCN/CSI – CCN2), CCN-Mail3, most dla CSI, HttpBridge, protokół zezwalający na dostęp do katalogów adresowych LDAP w CCN i narzędzia powiązane, portal sieci CCN, monitorowanie CCN;
 - 2) systemy pomocnicze, w szczególności narzędzie do konfigurowania aplikacji dla CCN, narzędzie do sprawozdawczości na temat działań (Activity Reporting Tool, ART2), zarządzanie elektroniczne projektami *online* przez TAXUD (Taxud Electronic Management of Project Online, TEMPO), narzędzie służące do zarządzania usługami (Service Management Tool, SMT), system zarządzania użytkownikami (User Management System, UM), system BPM, tablica wskaźników dostępności (availability dashboard) i AvDB, portal zarządzania usługami informatycznymi, zarządzanie kartotekami i dostępem użytkownika,
 - 3) przestrzeń informacji i komunikacji programu (Programme information and communication space, PICS);
 - 4) systemy ruchu celnego, w szczególności (nowy) skomputeryzowany system tranzytowy ((N)CTS), NCTS TIR dla Rosji, system kontroli eksportu (ECS) i system kontroli importu (ICS). Systemy te są obsługiwane przez następujące aplikacje/komponenty: system wymiany danych z państwami trzecimi (SPEED bridge), węzeł konwertera EDIFACT w ramach SPEED (SPEED Edifact Converter Node (SPEED-ECN), aplikacja do testowania podstawowego systemu SPEED (Standard SPEED Test Application, SSTA), standardowa aplikacja do testowania aplikacji tranzytowej (Standard Transit Test Application, STTA), aplikacja do testowania aplikacji tranzytowej (Transit Test Application, TTA), usługi centralne/baza danych referencyjnych (Central Services / Reference Data, CSR2), system usług centralnych/informacji zarządczej (Central Services / Management Information System, CS/MIS);
 - 5) wspólnotowy system zarządzania ryzykiem (CRMS) obejmujący domeny funkcjonalne: Formularz Informacji o Ryzyku (Risk Information Forms, RIF) oraz Profile Wspólne CPCA;
 - 6) elektroniczny system przedsiębiorców (EOS) obejmujący takie systemy jak: system rejestracji i identyfikacji przedsiębiorców (EORI), system AEO (upoważnionych przedsiębiorców), system usług regularnych linii żeglugowych (Regular Shipping Services, RSS) oraz wzajemne uznawanie – z krajami partnerskimi – domen funkcjonalnych. Komponentem pomocniczym dla tego systemu jest Generic Web Service;
 - 7) system taryfowy (TARIC3), który jest systemem danych referencyjnych dla innych aplikacji, takich jak system zarządzania kontyngentami (QUOTA2), system zarządzania nadzorem i system monitorowania (SURV2), europejski

system wiążącej informacji taryfowej (EBTI3), europejski spis celny substancji chemicznych (ECICS2). Aplikacje dotyczące nomenklatury scalonej i systemu informacji o zawieszeniach (SUSPENSIONS) zarządzają informacjami prawnymi, mając bezpośrednie połączenie z systemem taryfowym;

- 8) aplikacje do celów kontrolnych, w szczególności system zarządzania wzorami (SMS) i system informacji dla procedur uszlachetniania (ISPP);
- 9) System Ochrony Praw Własności Intelektualnej (COPIS);
- 10) system rozpowszechniania danych (DDS2) zarządzający wszelkimi informacjami, które za pośrednictwem internetu są dostępne dla ogółu społeczeństwa;
- 11) system informacji w celu zwalczania nadużyć finansowych (AFIS).

2. Do unijnych komponentów europejskich systemów informacyjnych należą:

- 1) zasoby IT, takie jak sprzęt komputerowy, oprogramowanie i połączenia sieciowe systemów, w tym odpowiednia infrastruktura danych;
- 2) usługi informatyczne niezbędne w celu wspierania opracowywania, utrzymania, usprawniania i obsługi systemów;
- 3) oraz wszelkie inne elementy, które ze względu na efektywność, bezpieczeństwo i racjonalizację określone są przez Komisję jako wspólne dla krajów uczestniczących.

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

- 1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy
- 1.2. Dziedzina(-y) polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wnioski/inicjatywa
- 1.3. Charakter wniosku/inicjatywy
- 1.4. Cel(e)
- 1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy
- 1.6. Czas trwania działania i jego wpływ finansowy
- 1.7. Przewidywany(-e) tryb(y) zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

- 2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości
- 2.2. System zarządzania i kontroli
- 2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

- 3.1. Dział(y) wieloletnich ram finansowych i pozycja(-e) wydatków w budżecie, na które wnioski/inicjatywa ma wpływ
- 3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki
 - 3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki
 - 3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne
 - 3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne
 - 3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi
 - 3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu
- 3.3. Szacunkowy wpływ na dochody**

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI DOTYCZĄCA WNIOSKÓW

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego program działania dla cel w Unii Europejskiej na okres 2014-2020 (Cła 2020) i uchylającego decyzję nr 624/2007/WE

1.2. Dziedzina(-y) polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa²⁹

1404 Polityka celna

1.3. Charakter wniosku/inicjatywy

Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania**

Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego**³⁰

Wniosek/inicjatywa wiąże się z **przedłużeniem bieżącego działania**

Wniosek/inicjatywa dotyczy **działania, które zostało przekształcone pod kątem nowego działania**

1.4. Cele

1.4.1. Wieloletni(e) cel(e) strategiczny(-e) Komisji wskazany(-e) we wniosku/inicjatywie

Proponowany program przyczyni się do realizacji **strategii „Europa 2020”** na rzecz inteligentnego, zrównoważonego i sprzyjającego włączeniu społecznemu rozwoju³¹ poprzez 1) wzmocnienie funkcjonowania jednolitego rynku, 2) zapewnienie ram umożliwiających wspieranie działań zwiększających wydajność sektora publicznego i 3) wymuszanie postępu technicznego i innowacji na krajowych i europejskich administracjach celnych.

Unia celna ma zasadnicze znaczenie dla **rynku wewnętrznego**. Pozbawiony granic rynek wewnętrzny na towary wymaga, by w przypadku towarów pochodzących z państw trzecich wypełnione zostały formalności i spełnione inne wymogi przy wprowadzeniu lub w chwili dopuszczenia do obrotu; następnie mogą się one swobodnie przemieszczać w obrębie granic zewnętrznych UE. Dzięki jednolitemu stosowaniu wspólnych zasad i regulacji cła wspierają rozwój uczciwego, konkurencyjnego rynku wewnętrznego. Wspierają one rozwój i innowacje w obrębie rynku wewnętrznego na przykład poprzez egzekwowanie praw własności intelektualnej na granicy (patrz także **europejski globalny plan dotyczący walki z podrabianiem i piractwem**³² oraz **nowa strategia dotycząca praw własności intelektualnej na jednolitym rynku** przyjęta ostatnio przez Komisję). Z odpowiedzi

²⁹ ABM: zarządzanie kosztami działań – ABB: budżetowanie zadaniowe.

³⁰ O którym mowa w art. 49 ust. 6 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

³¹ COM(2010) 2020 wersja ostateczna z dnia 3 marca 2010 r.: Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu.

³² Przyjęty przez Radę w roku 2008 (2008/C 253/01).

uzyskanych w wyniku niedawnych konsultacji publicznych³³ w sprawie przyszłości rynku wewnętrznego wynika, że w środowisku zrzeszeń producentów istnieją wysokie oczekiwania wobec przyszłych działań UE przeciw podrabianiu i piractwu. Cła odgrywają zasadniczą rolę w skutecznym egzekwowaniu praw własności intelektualnej, co potwierdzają dane statystyczne na temat działalności służb celnych w tym zakresie³⁴. Ponadto program zapewni wsparcie na rzecz różnorodnych środków umożliwiających realizację polityki w ramach unii celnej, na przykład ochronę **interesów finansowych** UE i państw członkowskich poprzez pobór ceł oraz różnych opłat i podatków związanych z handlem, a także poprzez podejmowanie wspólnych wysiłków na rzecz zwalczania oszustw. W roku 2010 tradycyjne zasoby własne stanowiły około 12,3 % (15,7 miliarda euro) budżetu UE³⁵. Unia celna stanowi operacyjne ramię **polityki handlowej** UE, ponieważ umożliwia realizację dwustronnych i wielostronnych umów handlowych, pobór ceł i stosowanie środków handlowych (takich jak reguły pochodzenia), embarg i innych ograniczeń. W dokumencie konsultacyjnym **Handel, wzrost i polityka światowa: Polityka handlowa jako kluczowy element strategii „Europa 2020”**³⁶ opublikowanym w listopadzie 2010 r., zwrócono uwagę na znaczenie międzynarodowej współpracy celnej w ramach umów dwustronnych i Światowej Organizacji Celnej (WCO). Podkreślono, że dzięki sprawnie funkcjonującym procedurom celnym obniżeniu ulegają koszty ponoszone przez przedsiębiorstwa w związku ze stosowaniem przepisów handlowych, łatwiejsza staje się legalna wymiana handlowa, a ponadto łatwiej stawić czoła coraz większym zagrożeniom dla bezpieczeństwa, ochrony i praw własności intelektualnej.

Rola unii celnej w procesie budowania **bezpieczeństwa wewnętrznego** staje się coraz bardziej widoczna i nadal będzie rosła, co znalazło odbicie w planie działania na rzecz **strategii bezpieczeństwa wewnętrznego**³⁷ i w **planie działania służącym realizacji programu sztokholmskiego**³⁸. Ponadto działania organów celnych i współpraca między organami celnymi, policją i innymi organami egzekwowania prawa przyczyniają się do realizacji takich celów bezpieczeństwa ogólnego, jak zwalczanie prania pieniędzy, transgranicznej przestępczości zorganizowanej i terroryzmu.

1.4.2. *Cel(e) szczegółowy(-e) i działanie(-a) ABM/ABB, których dotyczy wnioski/inicjatywa*

Cele szczegółowe i działanie(-a) ABM/ABB, których dotyczy wnioski/inicjatywa

Działanie ABB to polityka celna (1404). Cel szczegółowy programu będzie następujący:

wspieranie funkcjonowania unii celnej, zwłaszcza poprzez współpracę krajów uczestniczących, ich organów celnych, innych właściwych organów, urzędników i ekspertów zewnętrznych.

³³ SEC(2011) 467 final z 13.4.2011. Omówienie odpowiedzi na konsultacje publiczne w sprawie komunikatu „W kierunku aktu o jednolitym rynku”.

³⁴ http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/customs/customs_controls/counterfeit_piracy/statistics/statistics_2010.pdf.

³⁵ Dyrekcja Generalna ds. Budżetu, Sprawozdanie tematyczne dotyczące strategii w dziedzinie kontroli celnej w państwach członkowskich – Kontrola tradycyjnych zasobów własnych, s. 3.

³⁶ COM(2010)612, Handel, wzrost i polityka światowa, s. 12.

³⁷ COM(2010) 673 wersja ostateczna, Bruksela, z 22.11.2010, Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady – Strategia bezpieczeństwa UE w działaniu: Pięć kroków w kierunku bezpiecznej Europy.

³⁸ COM(2010) 171 wersja ostateczna, Bruksela, z 20.4.2010, Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości dla europejskich obywateli — Plan działania służący realizacji programu sztokholmskiego.

1.4.3. *Oczekiwany(-e) wynik(i) i wpływ*

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Z punktu widzenia organów celnych państwa członkowskie, przenosząc swoje uprawnienia na UE – jako że unia celna wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji UE – zgodziły się tym samym, że działania w dziedzinie ceł będą **lepiej realizowane na szczeblu UE**. Same unijne ramy prawne nie zapewniają jednak prawidłowego funkcjonowania unii celnej. Konieczne jest zapewnienie dodatkowych środków wsparcia przewidzianych w programie „Cła”, by zapewnić stosowanie unijnego prawodawstwa celnego w sposób spójny i zharmonizowany, tak by traktowanie przedsiębiorców, zapobieganie oszustwom i zobowiązania prawne się nie różniły.

Ponadto wiele działań w dziedzinie ceł ma charakter transgraniczny, obejmując swoim zasięgiem wszystkie **27 państw członkowskich** oraz wpływając na te państwa i dlatego nie mogą być realizowane w sposób sprawny i skuteczny przez poszczególne państwa członkowskie. Działania UE są konieczne w celu wzmocnienia europejskiego wymiaru pracy organów celnych, by uniknąć zakłóceń na rynku wewnętrznym i wspierać skuteczną ochronę granic UE.

Solidarność i współodpowiedzialność to zasady leżące u podstaw finansowania unii celnej. Sytuacje, w których zapotrzebowanie na skuteczne środki jest większe niż możliwość ich zapewnienia przez poszczególne państwa członkowskie, są szkodliwe dla unii jako całości. Aby chronić **dobro publiczne UE**, konieczna jest interwencja UE w przypadku, gdy potrzeby UE (np. w zakresie bezpieczeństwa) nie mogą być w odpowiedni sposób zaspokojone przez poszczególne państwa członkowskie. W takich przypadkach działania UE przekładają się na wspólne **finansowanie** procesu tworzenia zdolności technicznych w celu zaspokojenia zapotrzebowania na skuteczną kontrolę, pomimo ograniczonych zasobów w poszczególnych państwach członkowskich.

1.4.4. *Wskaźniki wyników i wpływu*

Należy określić wskaźniki, które umożliwią monitorowanie realizacji wniosku/inicjatywy.

Monitorowanie działań realizowanych w ramach programu prowadzone będzie po to, aby zapewnić właściwe stosowanie zasad i procedur realizacji tego programu i aby sprawdzić, czy w ramach programu jego cele są skutecznie realizowane. Zostaną wprowadzone odpowiednie ramy tego monitorowania, w tym: logika interwencji, kompleksowy zestaw wskaźników, metody pomiaru, plan gromadzenia danych, jasny i uporządkowany proces sprawozdawczości i monitorowania oraz oceny śródkresowe i końcowe.

Wykonanie programu będzie mierzone z zastosowaniem spójnego zestawu wskaźników wykonania, wpływu, wyniku i realizacji, powiązanych z ogólnymi i szczegółowymi celami i priorytetami programu oraz budowaniem powiązania z planem zarządzania Komisji. Szczegółowy wykaz wskaźników wpływu, wyniku i realizacji jest dostępny w ocenie skutków. W przypadku części wyników niniejszego programu Dyrekcja Generalna ds. Podatków i Unii Celnej (DG TAXUD) zdefiniowała rezultaty docelowe. Jednakże w przypadku niektórych pozostałych celów nie jest to jeszcze w tym momencie możliwe. Rezultaty docelowe tych wyników zostaną określone przez DG TAXUD przed uruchomieniem programu „Cła 2020” i przedstawione komitetowi ds. programu do zatwierdzenia w ramach procedury rocznego programu prac.

Miernikiem realizacji **celów ogólnych i szczegółowych** będzie między innymi dostępność wspólnej sieci łączności dla europejskich systemów informacyjnych; **rezultatem docelowym** będzie dostępność na poziomie 97 %.

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. *Potrzeba(-y), która(-e) ma(-ją) zostać zaspokojona(-e) w perspektywie krótko- lub długoterminowej*

Wniosek przyczynia się do realizacji strategii „Europa 2020” i do wdrożenia różnych innych przepisów unijnych wymienionych w rozdziale 1.4.1

1.5.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej*

Korzystniejsze jest podejmowanie działań na szczeblu Unii niż na szczeblu 27 państw członkowskich, co przedstawione zostało szczegółowo w rozdziale 3.2 uzasadnienia.

1.5.3. *Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

Z ekonomicznego punktu widzenia działanie na szczeblu UE jest o wiele skuteczniejsze. Podstawą współpracy w dziedzinie cel jest bardzo dobrze zabezpieczona specjalna sieć łączności, która istnieje od momentu uruchomienia pierwszych programów współpracy w dziedzinie cel na początku lat 90. XX wieku. Zapewnia ona powiązanie krajowych administracji celnych przy pomocy około 5 000³⁹ punktów przyłączeniowych. Opisana wspólna **sieć informatyczna** gwarantuje, że każda administracja krajowa musi tylko raz podłączyć się do wspólnej infrastruktury, by móc dokonywać wymiany dowolnego rodzaju informacji. Gdyby tego typu infrastruktura nie była dostępna, organy administracji celnych w państwach członkowskich musiałyby łączyć się 26 razy z systemami krajowymi każdego z pozostałych państw członkowskich.

Innymi filarami programu są działania, dzięki którym dochodzi do spotkania się urzędników celnych np. w celu wymiany najlepszych praktyk, uczenia się od siebie nawzajem, przeanalizowania problemu lub opracowania wskazówek. Gdyby państwa członkowskie musiały uczyć się od siebie nawzajem poprzez opracowanie własnych działań, bez „parasola ochronnego” w postaci niniejszego programu, każde z nich musiałyby opracować własny zestaw narzędzi i sposób pracy. Utracona zostałaby synergia działań, a wspólne działania nie byłyby realizowane systematycznie na szczeblu 27 państw członkowskich. O wiele efektywniejszym rozwiązaniem jest, by Komisja – przy pomocy niniejszego programu – pełniła funkcję **pośrednika w realizacji działań** przez kraje uczestniczące.

Inna istotna wartość dodana to wartość o charakterze niematerialnym. Niniejszy program odgrywa zasadniczą rolę w budowaniu poczucia wspólnego interesu, stymulując wzajemne zaufanie i rodząc **ducha współpracy** między państwami członkowskimi oraz między państwami członkowskimi a Komisją w dziedzinie cel.

1.5.4. *Spójność z innymi właściwymi instrumentami oraz możliwa synergia*

We wszystkich możliwych przypadkach zarządzanie programami „Fiscalis 2020” i „Cła 2020” będzie ujednoczone. Oba programy korzystają ze wspólnej sieci wdrażania europejskich systemów informatycznych, wspólnej platformy umożliwiającej współpracę

³⁹ Łączna liczba punktów przyłączeniowych dla administracji celnych i podatkowych.

online (PICS) oraz wspólnego narzędzia do sprawozdawczości na temat działań (ART2). Wspólna dla obu programów jest również metodologia stosowana do budowania potencjału ludzkiego.

W jednym ze scenariuszy opracowanych na potrzeby cel przewiduje się finansowe wspieranie organów celnych państw członkowskich w zakresie pozyskiwania sprzętu i wyposażenia oraz tworzenia ich zdolności technicznych. Zamiast opracowywania w tym celu planu finansowania w ramach programu „Cła 2020”, państwa członkowskie mogą wystąpić do innych programów, w tym do regionalnych funduszy strukturalnych, o wsparcie potrzeb w tym zakresie.

Zgodnie ze śródkresową oceną takich programów Dyrekcji Generalnej do Spraw Wewnętrznych (DG HOME), jak „Zapobieganie i walka z przestępczością” (ISEC) oraz „Zapobieganie, gotowość i zarządzanie skutkami terroryzmu oraz innymi rodzajami ryzyka dla bezpieczeństwa” (CIPS)⁴⁰, uznaje się, że model zarządzania programem „Cła 2013” i programem „Fiscalis 2013” „przedstawia najbardziej obiecujące perspektywy dla usprawnienia zarządzania ISEC/CIPS, ponieważ pozwala szybko i elastycznie reagować na potrzeby operacyjne”.

Podstawą transeuropejskich systemów informatycznych jest sieć CCN/CSI, która jest również wykorzystywana przez OLAF do celów wymiany (i przechowywania) informacji na temat nieprawidłowości i oszustw. W tym celu obie dyrekcje generalne korzystają z efektu skali.

1.6. Czas trwania działania i jego wpływ finansowy

Wniosek/inicjatywa o określonym czasie trwania

- Czas trwania wniosku/inicjatywy: od 1.1.2014 r. do 31.12.2020 r.
- Czas trwania wpływu finansowego: od 2014 r. do 2023 r. (od 2021 r. do 2023 r. wyłącznie w zakresie środków na płatności)

Wniosek/inicjatywa o nieokreślonym czasie trwania

- Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od RRRR r. do RRRR r.,
- po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Przewidywany(-e) tryb(y) zarządzania⁴¹

Bezpośrednie zarządzanie scentralizowane przez Komisję

Pośrednie zarządzanie scentralizowane poprzez przekazanie zadań wykonawczych:

- agencjom wykonawczym
- organom utworzonym przez Wspólnoty⁴²

⁴⁰ COM(2005) 124 z dnia 6 kwietnia 2005 r. dotyczy budżetu w wysokości 745 milionów euro w ramach finansowych na lata 2007-2013.

⁴¹ Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

⁴² Zgodnie z art. 185 rozporządzenia finansowego.

krajowym organom publicznym/organom mającym obowiązek świadczenia usługi publicznej

osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej, określonym we właściwym prawnym akcie podstawowym w rozumieniu art. 49 rozporządzenia finansowego

Zarządzanie dzielone z państwami członkowskimi

Zarządzanie zdecentralizowane z państwami trzecimi

Zarządzanie wspólne z organizacjami międzynarodowymi (*należy wyszczególnić*)

W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu, należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.

Uwagi

/

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Należy określić częstotliwość i warunki.

Monitorowanie działań w ramach niniejszego programu prowadzone będzie po to, aby zapewnić właściwe stosowanie zasad i procedur realizacji programu (funkcja audytu). Wnioski dotyczące wspólnych działań są systematycznie monitorowane przy pomocy bazy danych online, narzędzia do sprawozdawczości na temat działań (ART2), które obejmuje wnioski i związane z nimi czynności. To samo narzędzie pozwala beneficjentom dotacji przyznanych w ramach programu, a mianowicie administracjom celnym państw członkowskich, na zgłaszanie online finansowanych z dotacji wydatków poniesionych w celu udziału we wspólnych działaniach. Państwa członkowskie muszą corocznie przysyłać do Komisji sprawozdanie finansowe sporządzone z zastosowaniem narzędzia do sprawozdawczości na temat działań.

W odniesieniu do czynności związanych z tworzeniem potencjału informatycznego i szkoleniowego stosuje się standardowe zasady sprawozdawczości i monitorowania.

Program będzie oceniany dwukrotnie. Wyniki **oceny** śródkresowej będą dostępne najpóźniej w połowie roku 2018, natomiast oceny końcowej – pod koniec roku 2021. Państwa członkowskie, jako główni beneficjenci programu, wykonają ważną część gromadzenia danych poprzez dostarczanie informacji na poziomie poszczególnych narzędzi (głównie poprzez ART2) lub dotyczących szerszego oddziaływania niniejszego programu (uczestnicząc w zadaniach pomiaru percepcji lub sporządzając sprawozdania).

Dotychczasowa praktyka w zakresie oceniania istniejących programów w przeważającej mierze dotyczyła głównych stron zaangażowanych w realizację programu, a mianowicie organów celnych i ich ekspertów, będących docelowymi odbiorcami programu. Biorąc również pod uwagę znaczenie konsultacji z zainteresowanymi stronami niezaangażowanymi w realizację programu (tj. przedsiębiorcami), na temat skutków, jakie przynosi im dany program oraz zakresu, w jakim np. odnoszą korzyści z lepszej współpracy między administracjami celnymi, w przyszłych ocenach programu uwzględniony będzie ten wymiar skutków pośrednich.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Zidentyfikowane ryzyko

Potencjalne ryzyko związane z realizacją dotacji dotyczy:

- niewłaściwej realizacji umowy o udzielenie dotacji, podpisanej z konsorcjum państw członkowskich i krajów kandydujących. Poziom ryzyka uznaje się za niski, ponieważ beneficjentami są administracje publiczne krajów uczestniczących;
- państwa członkowskie deklarują wydatki na działalność, która nie jest zatwierdzona w ramach programu;
- państwa członkowskie dwukrotnie deklarują te same wydatki.

Potencjalne ryzyko związane z realizacją zamówień publicznych zawartych w ramach programu dotyczy:

- nieprzestrzegania przepisów dotyczących zamówień;
- zapłaty faktury za nieistniejące wyniki końcowe.

2.2.2. Przewidywane metody kontroli

Główne elementy stosowanej strategii kontroli to:

1. Kontrola finansowa wspólna dla wszystkich obszarów wydatków:

Weryfikacja zobowiązań ex-ante:

W DG TAXUD wszelkie zobowiązania są sprawdzane przez szefa działu zasobów ludzkich i finansów. W konsekwencji 100 % zaangażowanych kwot objęte jest weryfikacją ex-ante. Procedura ta daje wysoki stopień pewności co do legalności i prawidłowości transakcji.

Weryfikacja płatności ex-ante:

Wszystkie płatności są weryfikowane ex-ante zgodnie z rozporządzeniem finansowym i ustalonymi procedurami. Taka szczegółowa kontrola przeprowadzana jest przez weryfikatora finansowego i urzędnika zatwierdzającego.

Oprócz tego co najmniej jedna płatność tygodniowo (we wszystkich kategoriach wydatków) jest losowo wybierana w celu szczegółowej weryfikacji ex-ante wykonywanej przez szefa działu zasobów ludzkich i finansów. Nie ma rezultatu docelowego jeśli chodzi o zakres, ponieważ celem tej weryfikacji jest kontrolowanie płatności w sposób „losowy” w celu sprawdzenia, czy wszystkie płatności były przygotowane zgodnie z wymogami. Pozostałe płatności przetwarzane są codziennie zgodnie z obowiązującymi zasadami.

Deklaracje subdelegowanych urzędników zatwierdzających:

Wszyscy subdelegowani urzędnicy zatwierdzający podpisują deklaracje potwierdzające roczne sprawozdanie z działalności za dany rok. Deklaracje te obejmują operacje w ramach programu. Subdelegowani urzędnicy zatwierdzający deklarują, że operacje związane z wykonaniem budżetu zostały wykonane zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansami, że istniejące systemy zarządzania i kontroli zapewniły wystarczającą pewność co do legalności i prawidłowości transakcji i że ryzyko związane z tymi operacjami zostało w sposób właściwy określone, zgłoszone oraz że wdrożono działania służące łagodzeniu negatywnych skutków.

2. Dodatkowe kontrole w odniesieniu do zamówień:

Stosowane są procedury kontrolne dotyczące zamówień określone w rozporządzeniu finansowym. Każde zamówienie zostaje udzielone po przeprowadzeniu przez służby Komisji określonej procedury weryfikacji w odniesieniu do płatności, z uwzględnieniem zobowiązań umownych oraz zasad należytego zarządzania finansami i zarządzania ogólnego. We wszystkich umowach zawieranych między Komisją i beneficjentami przewidziane są środki przeciwdziałające oszustwom (kontrole, sprawozdania itd.). Opracowuje się szczegółowy zakres zadań, który jest podstawą każdego konkretnego zamówienia. Proces akceptacji następuje ściśle według metodyki TEMPO stosowanej

przez DG TAXUD: wyniki końcowe są sprawdzane, w razie potrzeby korygowane i w końcu akceptowane (lub odrzucone). Bez „pisma akceptującego” nie można zapłacić żadnej faktury.

Procedura zamawiania i akceptowania wyników końcowych obejmuje także zarządzanie aktywami. Każdy składnik aktywów jest zamawiany, a następnie akceptowany oraz kodowany w narzędziu informatycznym Komisji Europejskiej (środki ABAC) według wartości nabycia. Amortyzacja jest automatycznie oparta na zasadach rachunkowości stosowanych przez Komisję.

Weryfikacja techniczna zamówień

DG TAXUD prowadzi kontrolę wyników końcowych i nadzoruje działania i usługi realizowane przez wykonawców. Prowadzi również regularne audyty wykonawców pod kątem jakości i bezpieczeństwa. Audyt jakości oznacza sprawdzanie zgodności faktycznego przebiegu działań wykonawców z zasadami i procedurami określonymi w ich planach dotyczących jakości. Audyty w zakresie bezpieczeństwa koncentrują się na konkretnych procesach, procedurach i strukturach.

Kontrola administracyjna ex-post po stronie operacyjnej i finansowej

Pod koniec każdego zamówienia, przed formalnym zamknięciem, całość dokumentacji jest weryfikowana zarówno przez dział operacyjny, jak i finansowy.

3. Dodatkowe kontrole w odniesieniu do dotacji

W umowie o udzielenie dotacji podpisanej przez beneficjentów programu (administracje celne w państwach członkowskich i krajach kandydujących) określa się warunki mające zastosowanie do finansowania działalności prowadzonej w ramach danej dotacji, łącznie z rozdziałem dotyczącym metod kontroli. Wszystkie uczestniczące administracje zobowiązują się do przestrzegania ustalonych przez Komisję finansowych i administracyjnych zasad dotyczących wydatków.

Działania, w przypadku których beneficjenci dotacji mogą swój udział finansować z dotacji, określone są w bazie danych *online* (ART2 – narzędzie do sprawozdawczości na temat działań). Państwa członkowskie zgłaszają swoje wydatki za pośrednictwem tej samej bazy danych, w której znajduje się kilka wbudowanych mechanizmów kontrolnych w celu ograniczenia błędów. Na przykład państwa członkowskie mogą zgłaszać wyłącznie wydatki poniesione na działania, do których zostały zaproszone, i mogą to uczynić tylko jeden raz.

Poza mechanizmami kontrolnymi występującymi w systemie sprawozdawczości, DG TAXUD przeprowadza wrywkowe kontrole dokumentów oraz wrywkowe kontrole na miejscu. Kontrole te są przeprowadzane ex-post i opierają się na próbach wybranych na podstawie analizy ryzyka.

Taka strategia kontroli umożliwia utrzymanie obciążeń administracyjnych spoczywających na beneficjentach dotacji na możliwie ograniczonym poziomie, proporcjonalnie do przydzielonego budżetu i postrzeganego ryzyka.

Wpływ uproszczeń, takich jak zastąpienie kosztów rzeczywistych kwotami ryczałtowymi, będzie najprawdopodobniej marginalny pod względem korzyści budżetowych. Główna korzyść będzie odczuwana na poziomie efektywności i zmniejszenia obciążeń administracyjnych zarówno w państwach członkowskich, jak i w Komisji.

4. Koszty i korzyści kontroli

Stworzone mechanizmy kontrolne umożliwiają uzyskanie przez DG TAXUD wystarczającej pewności co do jakości i prawidłowości wydatków oraz co do ograniczenia ryzyka nieprzestrzegania przepisów. W przypadku wspólnych działań szczegółowość oceny osiąga poziom trzeci⁴³, a w przypadku zamówień publicznych – poziom czwarty⁴⁴. Korzyść płynąca z powyższych środków strategii kontroli polega na zmniejszeniu potencjalnego ryzyka do poniżej 2 % ogólnego budżetu i obejmuje wszystkich beneficjentów. Wszelkie dodatkowe środki zmierzające do dalszego zmniejszenia ryzyka skutkowałyby nieproporcjonalnie wysokimi kosztami i dlatego nie są brane pod uwagę. DG TAXUD uważa, że między proponowanym i obecnym programem nie ma rozbieżności pod względem mechanizmów kontroli i będzie stosować tę samą strategię kontroli w przypadku programu dotyczącego roku 2020. Koszty związane z wdrożeniem opisanego strategii kontroli są ograniczone do 2,60 %⁴⁵ budżetu i oczekuje się, że wskaźnik ten pozostanie na tym samym poziomie.

Uznaje się, że strategia kontroli przyjęta w programie skutecznie ogranicza ryzyko nieprzestrzegania przepisów do poniżej 2 % i że jest proporcjonalna do występującego ryzyka.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony

Oprócz stosowania wszelkich regulacyjnych mechanizmów kontroli, Dyrekcja Generalna (DG) opracuje strategię zwalczania nadużyć zgodną z nową strategią Komisji w zakresie zwalczania nadużyć finansowych (CAFS), przyjętą w dniu 24 czerwca 2011 r. między innymi w tym celu, by zapewnić pełną zgodność swoich wewnętrznych kontroli w zakresie zwalczania nadużyć z CAFS oraz by jej podejście do zarządzania ryzykiem wystąpienia nadużyć było ukierunkowane na identyfikację obszarów potencjalnego ryzyka w tym zakresie i na odpowiednie reakcje. W razie potrzeby tworzone będą grupy sieci kontaktów i odpowiednie narzędzia informatyczne, opracowane specjalnie do celów analizowania przypadków nadużyć związanych z programem „Cła 2020”.

⁴³ Szczegółowość kontroli – poziom trzeci: kontrola z uwzględnieniem całkowicie niezależnych informacji potwierdzających

⁴⁴ Szczegółowość kontroli – poziom czwarty: kontrola z dostępem do podstawowej dokumentacji, która jest dostępna na każdym etapie danego procesu i ten dostęp uwzględnia.

⁴⁵ Koszt obejmuje liczbę ekwiwalentów pełnego czasu pracy potrzebnych do przeprowadzenia kontroli, pomnożoną przez średni koszt pracownika; wydatki związane z audytami zewnętrznymi, wydatki związane z utrzymaniem systemu ART.

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Dział(y) wieloletnich ram finansowych i pozycja(-e) wydatków w budżecie, na które wnioski/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące pozycje w budżecie

Według działów wieloletnich ram finansowych i pozycji w budżecie

Dział wieloletnich ram finansowych	Pozycja w budżecie	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer [treść.....]	Zróżnicowane/niezróżnicowane ⁽⁴⁶⁾	państw EFTA ⁴⁷	krajów kandydujących ⁴⁸	państw trzecich	w rozumieniu art. 18 ust. 1 lit. aa) rozporządzenia finansowego

- Nowe pozycje w budżecie, o których utworzenie się wnioskuje

Według działów wieloletnich ram finansowych i pozycji w budżecie

Dział wieloletnich ram finansowych	Pozycja w budżecie	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer [Pozycja.....]	Zróżnicowane/niezróżnicowane	państw EFTA	krajów kandydujących	państw trzecich	w rozumieniu art. 18 ust. 1 lit. aa) rozporządzenia finansowego
1	14.04.03 – Cła 2020	Zróżnicowane	NIE	TAK	NIE	NIE
1	14.01.04.05 Cła 2020 – Wydatki na zarządzanie administracyjne	Niezróżnicowane	NIE	NIE	NIE	NIE

⁴⁶ Zróżnicowane = Środki zróżnicowane / Niezróżnicowane = Środki niezróżnicowane

⁴⁷ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu.

⁴⁸ Kraje kandydujące i, w stosownych przypadkach, potencjalne kraje kandydujące Zachodnich Bałkanów.

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki⁴⁹

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych:		1	Inteligentny rozwój sprzyjający włączeniu społecznemu								
Dyrekcja Generalna: TAXUD			Rok 2014	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	Lata 2021-2023	OGÓLEM
• Środki operacyjne											
14.04.03 – Cła 2020	Środki zobowiązania na	(1)	71.740	73.860	75.970	78.080	80.300	82.610	84.820		547.380
	Środki płatności na	(2)	14.348	47.055	62.779	68.162	70.083	72.072	74.103	138.778	547.380
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne ⁵⁰											
14.010405		(3)	0.100	0.100	0.100	0.100	0.100	0.100	0.100		0.700
OGÓLEM środki dla Dyrekcji Generalnej TAXUD			71.840	73.960	76.070	78.180	80.400	82.710	84.920		548.080
	Środki płatności na	=2+2(a)+3	14.448	47.155	62.879	68.262	70.183	72.172	74.203	138.778	548.080

⁴⁹ Wydatki wyrażone są w cenach bieżących.

⁵⁰ Pomoc techniczna lub administracyjna oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne pozycje „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)	71.740	73.860	75.970	78.080	80.300	82.610	84.820		547.380
	Środki płatności	(5)	14.348	47.055	62.779	68.162	70.083	72.072	74.103	138.778	547.380
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przeznaczonych na określone programy operacyjne		(6)	0.100	0.100	0.100	0.100	0.100	0.100	0.100		0.700
OGÓŁEM środki na DZIAŁ 1 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4+ 6	71.840	73.960	76.070	78.180	80.400	82.710	84.920		548.080
	Środki płatności	=5+ 6	14.448	47.155	62.879	68.262	70.183	72.172	74.203	138.778	548.080

Dział wieloletnich ram finansowych:	5	„Wydatki administracyjne”
--	----------	---------------------------

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

	Rok 2014	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	OGÓŁEM
Dyrekcja Generalna: TAXUD								
• Zasoby ludzkie	10.096	10.096	10.096	10.096	10.096	10.096	10.096	70.672
• Pozostałe wydatki administracyjne	0.390	0.390	0.390	0.390	0.390	0.390	0.390	2.730
Dyrekcja Generalna TAXUD OGÓŁEM	10.486	10.486	10.486	10.486	10.486	10.486	10.486	73.402
OGÓŁEM środki na DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych	10.486	10.486	10.486	10.486	10.486	10.486	10.486	73.402

	Rok 2014	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	Lata 2021-2023	OGÓŁEM
OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1-5 wieloletnich ram finansowych									
Środki na zobowiązania	82.326	84.446	86.556	88.666	90.886	93.196	95.406		621.482
Środki na płatności	24.934	57.641	73.365	78.748	80.669	82.658	84.689	138.778	621.482

Szacunkowy wpływ na środki operacyjne

– Wniosek wiąże z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

Środki na zobowiązania w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Określić cele i realizacje	Rodzaj realizacji ⁵¹	Średni koszt realizacji	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	OGÓLEM							
			REALIZACJE														
			Liczba realizacji	Koszt	Liczba realizacji	Koszt	Liczba realizacji	Koszt	Liczba realizacji	Koszt	Liczba realizacji	Koszt	Liczba realizacji	Koszt	Liczba realizacji	Koszt	Liczba realizacji ogółem
Budowanie potencjału IT	Liczba umów IT		Około 30	57.360	59.470	61.580	63.700	65.910	68.220	70.440							446.680
Działania wspólne	Liczba zorganizowanych wydarzeń		Około 450	11.570	11.570	11.570	11.570	11.570	11.570	11.570							80.990
Budowanie potencjału ludzkiego	Liczba szkoleń		do ustalenia	2.810	2.820	2.820	2.810	2.820	2.820	2.810							19.710
KOSZT OGÓLEM				71.740 104.400	73.860	75.970	78.080	80.300	82.610	84.820							547.380

⁵¹ Realizacje odnoszą się do produktów i usług, które mają zostać zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne

3.2.2.1. Synteza

- Wniosek wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

	Rok 2014	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	OGÓLE M
--	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	--------------------

DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie	10.096	10.096	10.096	10.096	10.096	10.096	10.096	70.672
Pozostałe wydatki administracyjne	0.390	0.390	0.390	0.390	0.390	0.390	0.390	2.730
DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych – suma cząstkowa	10.486	10.486	10.486	10.486	10.486	10.486	10.486	73.402

Poza DZIAŁEM 5⁵² wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
Pozostałe wydatki administracyjne	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
Poza DZIAŁEM 5 wieloletnich ram finansowych – suma cząstkowa	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.

OGÓLEM	10.486	10.486	10.486	10.486	10.486	10.486	10.486	73.402
---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------

⁵²

Pomoc techniczna lub administracyjna oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne pozycje „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

3.2.2.2. Szacowane zapotrzebowanie w zakresie zasobów ludzkich

- Wniosek wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartość szacunkową należy wyrazić w pełnych kwotach (lub najwyżej z dokładnością do jednego miejsca po przecinku)

	Rok 2014	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)							
14 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	65	65	65	65	65	65	65
14 01 01 02 (w delegaturach)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
14 01 05 01 (pośrednie badania naukowe)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
10 01 05 01 (bezpośrednie badania naukowe)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy)⁵³							
14 01 02 01 (AC, END, TA, INT z globalnej koperty finansowej)	17	17	17	17	17	17	17
14 01 02 02 (AC, AL, END, INT i JED w delegaturach)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
14 01 04 05 ⁵⁴	- w centrali ⁵⁵	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
	- w delegaturach	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
14 01 05 02 (AC, INT, END – pośrednie badania naukowe)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
10 01 05 02 (AC, INT, END – bezpośrednie badania naukowe)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
Inne pozycje w budżecie (proszę określić)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
OGÓLEM	82	82	82	82	82	82	82

14 to dziedzina polityki lub tytuł budżetu, do których odnosi się niniejszy wniosek.

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	Czynności związane w ścisłym znaczeniu z zarządzaniem programem ⁵⁶ oraz takie czynności związane z realizacją programu, jak badania, opracowanie, utrzymanie i eksploatacja europejskich systemów informatycznych.
--	---

⁵³ AC = pracownik kontraktowy; INT = pracownik tymczasowy; JED = młodszy oddelegowany ekspert; AL = członek personelu miejscowego; END = oddelegowany ekspert krajowy.

⁵⁴ Poniżej pułapu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne pozycje „BA”).

⁵⁵ Przede wszystkim fundusze strukturalne, Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz Europejski Fundusz Rybacki

⁵⁶ Liczba stanowisk związanych z zarządzaniem programem w ścisłym znaczeniu ograniczona jest do 18.

Personel zewnętrzny	Pomoc w zakresie takich czynności związanych z realizacją programu, jak badania, opracowanie, utrzymanie i eksploatacja europejskich systemów informatycznych.
---------------------	--

3.2.3. *Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi*

- Wniosek jest zgodny z wieloletnimi ramami finansowymi 2020.

3.2.4. *Udział osób trzecich w finansowaniu*

- Wniosek nie przewiduje współfinansowania przez osoby trzecie

3.2.5. *Szacunkowy wpływ na dochody*

- Wniosek może mieć wpływ finansowy na dochody:
 - program może pośrednio wpłynąć na dochody UE w związku z tym, że poprawa skuteczności działania służb celnych może prowadzić do – między innymi – wzrostu pobieranych kwot należności celnych; wpływu tego nie można jednak ująć liczbowo;
 - w przypadku nałożenia kar, o których mowa w art. 13, zostaną one zaksięgowane do budżetu UE jako dochody ogólne.